

DECIZIA 2008/617/JAI A CONSILIULUI

din 23 iunie 2008

privind îmbunătățirea cooperării dintre unitățile speciale de intervenție ale statelor membre ale Uniunii Europene în situații de criză

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolele 30, 32 și articolul 34 alineatul (2) litera (c),

având în vedere inițiativa Republicii Austria ⁽¹⁾,având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 29 din tratat prevede că obiectivul Uniunii este acela de a le oferi cetățenilor un nivel ridicat de siguranță într-un spațiu de libertate, de securitate și de justiție, prin dezvoltarea acțiunii comune între statele membre în domeniul cooperării polițienești și judiciare în materie penală.
- (2) În declarația lor de solidaritate împotriva terorismului din 25 martie 2004, șefii de stat și de guvern ai statelor membre ale Uniunii Europene și-au declarat intenția fermă ca statele membre să își mobilizeze toate instrumentele pe care le au la dispoziție pentru a sprijini un stat membru sau un stat aderent pe teritoriul propriu la solicitarea autorităților sale politice în cazul unui atac terorist.
- (3) În urma atacurilor din 11 septembrie 2001, unitățile speciale de intervenție ale tuturor autorităților însărcinate cu aplicarea legii din statele membre au inițiat deja activități de cooperare sub egida Grupului operativ de lucru al șefilor de poliție. Din 2001, rețeaua acestora, denumită „Atlas”, a organizat diverse seminarii, studii, schimburi de materiale și exerciții comune.
- (4) Niciun stat membru nu dispune de toate mijloacele, resursele și competențele necesare pentru a rezolva în mod eficient toate tipurile posibile de situații de criză specifice sau la scară largă care necesită intervenții speciale. Prin urmare, este de importanță crucială ca fiecare stat membru să poată solicita asistența unui alt stat membru.
- (5) Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere ⁽³⁾ („Decizia Prüm”), în special articolul 18 din respectiva decizie, reglementează formele de asistență polițienească între statele membre în ceea ce privește evenimentele de masă și alte evenimente similare majore, dezastrul și accidentele grave. Prezenta decizie nu conține

reglementări în domeniul evenimentelor de masă, al dezastrului (naturale) sau al accidentelor grave în sensul articolului 18 din Decizia Prüm, dar completează dispozițiile Deciziei Prüm, luând în considerare forme de asistență polițienească între statele membre prin intermediul unităților speciale de intervenție în alte situații, și anume situații de criză generate de intervenția umană, care prezintă o amenințare fizică directă gravă la adresa persoanelor, a bunurilor, a infrastructurii sau a instituțiilor, în special situații de luare de ostatici, detournări și alte evenimente similare.

- (6) Existența acestui cadru juridic și a unei compilații care să indice care sunt autoritățile competente va permite statelor membre să reacționeze rapid și să câștige timp în cazul survenirii unor astfel de situații de criză. În plus, în vederea îmbunătățirii capacității statelor membre de a preveni și de a răspunde unor astfel de situații de criză, în special incidentelor teroriste, este esențial ca unitățile speciale de intervenții să se reunească în mod regulat și să organizeze activități de formare comune pentru a putea beneficia de experiențele comune,

DECIDE:

Articolul 1

Obiectul

Prezenta decizie stabilește norme și condiții generale pentru a le permite unităților speciale de intervenție ale unui stat membru să acorde asistență și/sau să acționeze pe teritoriul unui alt stat membru (denumit în continuare „statul membru solicitant”) în cazurile în care acestea au fost invitate de către statul membru solicitant și au convenit asupra acestui lucru în vederea soluționării unei situații de criză. Detaliile practice și modalitățile de punere în aplicare care completează prezenta decizie sunt convenite în mod direct între statul membru solicitant și statul membru solicitat.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei decizii:

- (a) „unitate specială de intervenție” înseamnă orice unitate de aplicare a legii dintr-un stat membru, specializată în controlul unei situații de criză;

⁽¹⁾ JO C 321, 29.12.2006, p. 45.⁽²⁾ Avizul din 31 ianuarie 2008 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).⁽³⁾ A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial.

- (b) „situație de criză” înseamnă orice situație în care autoritățile competente ale unui stat membru au motive întemeiate să considere că există o infracțiune penală care prezintă o amenințare fizică directă gravă la adresa persoanelor, a bunurilor, a infrastructurii sau a instituțiilor statului membru respectiv, în special situațiile menționate la articolul 1 alineatul (1) din Directiva-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului ⁽¹⁾;
- (c) „autoritate competentă” înseamnă autoritatea națională care poate solicita și autoriza desfășurarea unităților speciale de intervenție.

Articolul 3

Asistență acordată unui alt stat membru

(1) Printr-o solicitare transmisă prin intermediul autorităților competente, prin care se definește natura asistenței solicitate, precum și necesitatea operațională a acesteia, un stat membru poate solicita să primească asistență din partea unei unități speciale de intervenție dintr-un alt stat membru în vederea soluționării unei situații de criză. Autoritatea competentă din statul membru solicitat poate accepta sau refuza o asemenea solicitare sau poate propune un alt tip de asistență.

(2) Sub rezerva acordului între statele membre în cauză, asistența poate consta în furnizarea de echipament și/sau expertiză statului membru solicitant, și/sau desfășurarea de acțiuni pe teritoriul statului membru respectiv, utilizându-se armament dacă este cazul.

(3) În cazul acțiunilor desfășurate pe teritoriul statului membru solicitant, ofițerii din cadrul unității speciale de intervenție care acordă asistență sunt autorizați să acționeze în calitate de forțe de sprijin pe teritoriul statului membru solicitant și să ia toate măsurile necesare pentru furnizarea sprijinului solicitat în măsura în care:

- (a) acționează sub responsabilitatea, autoritatea și conducerea statului membru solicitant în conformitate cu legislația statului membru solicitant; și
- (b) acționează în limitele competențelor ce le revin în baza legislației lor naționale.

Articolul 4

Răspunderea civilă și penală

În cazul în care ofițerii unui stat membru acționează în cadrul altui stat membru și/sau se folosește echipament în temeiul prezentei decizii, se aplică dispozițiile privind răspunderea civilă

și penală prevăzute la articolul 21 alineatele (4) și (5), respectiv articolul 22 din Decizia Prüm.

Articolul 5

Reuniuni și instruire comună

Statele membre participante se asigură că unitățile lor speciale de intervenție organizează reuniuni, instruirii și exerciții comune ori de câte ori este nevoie pentru a face schimb de experiență, competențe și informații generale, tehnice și practice din domeniul soluționării situațiilor de criză. Astfel de reuniuni, instruirii și exerciții pot fi finanțate prin posibilitățile oferite de programele financiare ale Uniunii de a obține subvenții de la bugetul Uniunii Europene. În acest context, statul membru care deține președinția Uniunii ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că au loc astfel de reuniuni, instruirii și exerciții.

Articolul 6

Costuri

Statul membru solicitant suportă cheltuielile operaționale efectuate de unitățile speciale de intervenție ale statului membru solicitat în legătură cu aplicarea articolului 3, inclusiv cheltuielile de transport și cazare, dacă statele membre în cauză nu convin altfel.

Articolul 7

Relația cu alte instrumente

(1) Fără a aduce atingere angajamentelor care le revin în baza altor acte adoptate în conformitate cu titlul VI din tratat, în special Decizia Prüm:

- (a) statele membre pot continua să aplice acordurile sau înțelegerile bilaterale sau multilaterale privind cooperarea transfrontalieră care sunt în vigoare la 23 iunie 2008, în măsura în care astfel de acorduri sau înțelegeri nu sunt incompatibile cu obiectivele prezentei decizii;
- (b) statele membre pot încheia sau pune în aplicare acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale privind cooperarea transfrontalieră după 23 decembrie 2008, în măsura în care astfel de acorduri sau înțelegeri prevăd extinderea sau aprofundarea obiectivelor prezentei decizii.

(2) Acordurile și înțelegerile menționate la alineatul (1) nu pot afecta relațiile cu statele membre care nu sunt părți la acestea.

(3) Statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la acordurile sau înțelegerile menționate la alineatul (1).

⁽¹⁾ JO L 164, 22.6.2002, p. 3.

*Articolul 8***Dispoziții finale**

Secretariatul General al Consiliului întocmește și actualizează lista autorităților competente din statele membre care pot solicita și autoriza acordarea de asistență astfel cum se menționează la articolul 3.

Secretariatul General al Consiliului informează autoritățile menționate la alineatul (1) cu privire la orice schimbare survenită în lista întocmită în conformitate cu prezentul articol.

*Articolul 9***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare la 23 decembrie 2008.

Adoptată la Luxemburg, 23 iunie 2008.

Pentru Consiliu

Președintele

I. JARC
